

sygn. akt V GC 616/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Tarnowie – Wydział V Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący SSR Michał Bień

Protokolant stażysta Edyta Raś

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2015 r. w Tarnowie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w Ł.

przeciwko L. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą L. K. (...)

o zapłatę kwoty 5.108,05 (słownie: pięć tysięcy sto osiem złotych pięć groszy) zł wraz z odsetkami ustawowymi

I. zasądza od pozwanego L. K. na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 686,38 (słownie: sześćset osiemdziesiąt sześć złotych trzydzieści osiem groszy) zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 686,38 (słownie: sześćset osiemdziesiąt sześć złotych trzydzieści osiem groszy) zł od dnia 16 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w części o zapłatę kwoty 255,15 (słownie: dwieście pięćdziesiąt pięć złotych piętnaście groszy) zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 255,15 (słownie: dwieście pięćdziesiąt pięć złotych piętnaście groszy) zł od dnia 16 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty i o zapłatę kwoty 41,03 (słownie: czterdzieści jeden złotych trzy grosze) zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 41,03 (słownie: czterdzieści jeden złotych trzy grosze) zł od dnia 23 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty;

III. umarza postępowania w części o zapłatę kwoty 4.130,57 (słownie: cztery tysiące sto trzydzieści złotych pięćdziesiąt siedem groszy) zł;

IV. nadaje wyrokowi w punkcie I w zakresie, w jakim sąd zasądził kwotę 686,38 (słownie: sześćset osiemdziesiąt sześć złotych trzydzieści osiem groszy) zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 686,38 (słownie: sześćset trzydzieści sześć złotych trzydzieści osiem groszy) zł od dnia 23 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty rygor natychmiastowej wykonalności;

V. zasądza od pozwanego L. K. na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 717,00 (słownie: siedemset siedemnaście) zł tytułem zwrotu części kosztów postępowania w tym kwotę 617,00 (słownie: sześćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Michał Bień

sygn. akt V GC 616/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowie

z dnia 26 listopada 2015 r.

I

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. w pozwie wniesionym w dniu 16 kwietnia 2015 r. (data oddania przesyłki w placówce pocztowej operatora pocztowego obowiązującego do świadczenia usług powszechnych) w postępowaniu nakazowym przeciwko L. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kwoty 5.108,05 (słownie: pięć tysięcy sto osiem złotych pięć groszy) zł wraz

z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 1.244,48 (słownie: jeden tysiąc dwieście czterdzieści cztery złote czterdzieści osiem groszy) zł od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 16 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz
- 3.863,57 (słownie: trzy tysiące osiemset sześćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt siedem groszy) zł od dnia 16 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty

jak i zasądzenia kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych a także kwoty 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej na pełnomocnictwie.

Na uzasadnienie żądania pozwu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością podała, iż w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pozwany zawarł ze stroną powodową umowę sprzedaży materiałów do montażu wentylacji rodzajowo wskazanych na fakturze VAT. Strona powodowa wydała towary i wystawiła L. K. fakturę VAT numer (...) (...) (...) płatną przelewem z odroczonym terminem płatności. Z ceny sprzedaży wskazanej na fakturze VAT pozwany uregulował część, przy czym do zapłaty pozostała kwota 3.863,57 zł.

Strona powodowa podniosła, że skapitalizowała odsetki ustawowe za opóźnienie należne od tej kwoty za okres od dnia 26 lipca 2014 r. do dnia 15 kwietnia 2015 r. w kwocie łącznej 302,95 zł. Ponadto naliczyła odsetki ustawowe od świadczeń pieniężnych spełnionych z opóźnieniem od innych wierzytelności, które powstały także na skutek uprzednio zawieranych umów sprzedaży. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością naliczyła odsetki w kwocie 941,53 zł i wystawiła notę odsetkową numer (...) wskazując sposób i podstawę obliczenia odsetek.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością naprowadziła, że L. K. składając podpis na fakturze VAT zaakceptował rachunek. Mimo jednak upływu wyznaczonych terminów płatności, nie uiścił należności. Wobec niewykonania zobowiązania w całości pełnomocnik strony powodowej skierował do pozwanego wezwanie do dobrowolnego spełnienia świadczenia. L. K. nie uregulował jednak swoich zobowiązań finansowych wobec strony powodowej (k. 2 – 5).

Na zarządzenie z dnia 29 kwietnia 2015 r. wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym co do roszczenia o zapłatę kwoty 1.244,48 zł składającej się na łączną sumę objętą żądaniem pozwu a odpowiadającej sumie naliczonych odsetek pozew został przekazany do rozpoznania w postępowaniu upominawczym (k. 19).

Na podstawie twierdzeń zawartych w uzasadnieniu żądania pozwu oraz treści odpisów dokumentów dołączonych do pozwu Sąd Rejonowy w Tarnowie Wydział V Gospodarczy w dniu 29 kwietnia 2015 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym nakazał pozwanemu L. K., aby zapłacił na rzecz strony powodowej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 5.108,05 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 5.108,05 zł od dnia 16 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.280,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym kwotę 1.217,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniósł w tymże terminie sprzeciw (k. 20).

W dniu 01 czerwca 2015 r. (data oddania przesyłki w placówce pocztowej operatora pocztowego obowiązującego do świadczenia usług powszechnych) pozwany L. K. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, którego odpis został

mu doręczony w dniu 22 maja 2015 r. zaskarżając go w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa w całości, a także zażądał zasądzenia kosztów postępowania z uwzględnieniem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W pisemnych motywach uzasadnienia sprzeciwu pozwany zakwestionował powództwo tak co do zasady jak i co do wysokości. Zarzucił, że w dniu 22 kwietnia 2015 r. uiścił na rachunek bankowy kwotę 4.130,57 zł, co wyczerpywało wszelkie roszczenia między stronami (k. 25 – 26 verte).

W piśmie procesowym wniesionym w dniu 28 września 2015 r. (data oddania przesyłki w placówce pocztowej operatora pocztowego obowiązanej do świadczenia usług powszechnych) stanowiącym replikę na sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 29 kwietnia 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przyznała, że w dniu 22 kwietnia 2015 r. L. K. uiścił kwotę 4.130,57 zł, przy czym kwota ta została zaliczona przez stronę powodową na cenę sprzedaży i zalegające od niej należności uboczne. Na dzień zapłaty struktura zadłużenia dotycząca ceny sprzedaży przedstawiała się następująco:

- należność główna z tytułu ceny sprzedaży – 3.863,57 zł,
- odsetki ustawowe za opóźnienie obliczone od wyżej wskazanej ceny sprzedaży na dzień 15 kwietnia 2015 r. – 302,95 zł,
- odsetki ustawowe za opóźnienie obliczone od wyżej wskazanej ceny sprzedaży za okres od dnia 16 kwietnia 2015 r. do dnia 22 kwietnia 2015 r. – 5,08 zł.

W pierwszej kolejności strona powodowa zaliczyła wpłatę z dnia 22 kwietnia 2015 r. w wysokości 4.130,57 zł na zalegające należności uboczne od ceny sprzedaży. Na kwotę należności ubocznych zaliczono 308,03 zł. Tym samym na kwotę ceny sprzedaży zaliczono kwotę 3.822,54 zł i jednocześnie z tego tytułu do zapłaty pozostała kwota 41,03 zł z dalszymi odsetkami ustawowymi od dnia 23 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty. W zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie, objętych notą odsetkową, pozostała kwota 941,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 16 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wskazała, że domagała się zasądzenia następujących kwot:

- 41,03 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 941,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty

oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.200,00 zł oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych. W pozostałej części (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością powództwo cofnęła z uwagi na uiszczenie przez pozwanego należności oraz zrzekła się w tej części roszczenia.

Strona powodowa zarzuciła, że kwota 4.130,57 zł nie mogła wyczerpać roszczenia strony powodowej, gdyż zgodnie z żądaniem pozwu była ona wyższa i obejmowała także odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od poprzednich, rozliczonych w zakresie ceny sprzedaży transakcji. Podniosła również, że wpłata w kwocie 10.000,00 zł, która miała miejsce w dniu 25 czerwca 2014 r., dokonana została w formie gotówkowej.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością naprowadziła, że pozwany winien zostać w całości uznany za stronę, która przegrała proces, mimo że uiścił w trakcie trwania postępowania część żądanej kwoty. Przed dniem wszczęcia postępowania w dniu 07 kwietnia 2015 r. wystosowała do pozwanego wezwanie do zapłaty, które zostało osobiście przez niego odebrane. W wezwaniu do zapłaty wyznaczony został ostateczny termin na dzień 13 kwietnia 2015 r. Po upływie tego terminu w dniu 16 kwietnia 2015 r. wniosła pozew, natomiast pozwany świadczenie spełnił częściowo w dniu 22 kwietnia 2015 r. Niewątpliwie zatem pozwany dał powód do wytoczenia powództwa, gdyż nie zastosował się do ostatecznego wezwania do zapłaty.

Strona powodowa oświadczyła, powołując się na stanowisko wyrażone w doktrynie prawniczej jak i na pogląd Sądu Najwyższego, z których wynikało, że pomimo cofnięcia przez nią pozwu, to pozwanego należało uznać za przegrywającego proces (k. 37 – 38).

W piśmie wniesionym w dniu 02 października 2015 r. (data oddania przesyłki w placówce pocztowej operatora pocztowego obowiązującego do świadczenia usług powszechnych) pozwany L. K. uznał powództwo co do kwoty 687,23 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 kwietnia 2015 r. oraz wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części ponad kwotę 687,23 zł jak i o stosunkowe rozdzielanie kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego ewentualnie o ich wzajemne zniesienie.

W uzasadnieniu swego pisma procesowego pozwany zarzucił, że żądanie strony powodowej w zakresie, w jakim wykraczało ponad kwotę 687,23 zł było nieuzasadnione. W nocie odsetkowej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wezwała pozwanego do zapłaty odsetek w kwocie 941,53 zł wyliczonych na dzień 07 kwietnia 2015 r. Należność główna, jaka pozostała do zapłaty na dzień 07 kwietnia 2015 r. wynosiła 3.863,57 zł. Na dzień 22 kwietnia 2015 r. do zapłaty pozostała kwota należności głównej wraz z odsetkami objętymi notą odsetkową, do których należało doliczyć odsetki od należności głównej za okres od dnia 08 kwietnia 2015 r. do dnia 22 kwietnia 2015 r., tj. 12,70 zł, co łącznie dawało kwotę 4.817,80 zł. Po uiszczeniu w dniu 22 kwietnia 2015 r. kwoty 4.130,57 zł do zapłaty pozostała kwota 687,23 zł.

L. K. podniósł, że strona powodowa nie wykazała, w jaki sposób wyliczyła kwotę odsetek od należności głównej w wysokości 308,03 zł. Biorąc pod uwagę kwotę odsetek wynikającą z noty odsetkowej na dzień, na który dokonano wyliczenia, tj. 07 kwietnia 2015 r. nie było podstaw do naliczenia odsetek za opóźnienie od należności głównej w takiej wysokości.

Pozwany sprzeciwił się żądaniu strony powodowej zasądzenia od niego zwrotu kosztów procesu w pełnej wysokości. Przyznał, że co prawda nie zmieścił się z zapłatą należności w terminie wyznaczonym przez stronę powodową w ostatecznym wezwaniu do zapłaty, jednakże uczynił to przed powzięciem wiedzy o wytoczeniu powództwa i doręczeniem nakazu zapłaty. Nawet gdyby strona powodowa nie wytoczyła powództwa, L. K. dokonałby częściowej spłaty należności. Zapłata należności w kwocie 4.130,57 zł nie była bowiem reakcją na doręczony pozwanemu nakaz zapłaty, przez co nie był on stroną przegrywającą spór (k. 60 – 61).

Bezsporne było pomiędzy stronami to, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła z L. K. umowę sprzedaży materiałów do montażu wentylacji. Poza sporem było, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jako sprzedawca wydała towary i wystawiła L. K. fakturę VAT numer (...)// (...) płatną w formie przelewu pieniężnego z odroczonym terminem płatności. Nie było sporu co do tego, że z ceny sprzedaży wskazanej na fakturze VAT numer (...) L. K. jako kupujący uregulował jedynie jej część. Bezsporne było, że do zapłaty pozostała część ceny sprzedaży w kwocie 3.863,57 zł. Poza sporem było, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością naliczyła odsetki w kwocie 941,53 zł i wystawiła notę odsetkową numer (...) wskazując sposób i podstawę obliczenia odsetek. Nie było sporu co do tego, że nastąpiło to w związku ze spełnianiem z opóźnieniem przez L. K. świadczeń w postaci zapłaty cen sprzedaży z tytułu także innych umów sprzedaży zawartych z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością. Bezsporne było, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością skierowała do L. K. wezwanie do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Strony zgodnie przyznały, że L. K. nie uregulował w całości swoich zobowiązań pieniężnych wobec sprzedawcy przed wniesieniem pozwu przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością o zapłatę kwoty 5.108,05 zł. Strony zgodne były co do tego, że w dniu 22 kwietnia 2015 r. L. K. zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 4.130,57 zł.

II

Bezsporne było pomiędzy stronami to, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła z L. K. umowę sprzedaży materiałów do montażu wentylacji (k. 2 – 5, k. 10, k. 54). Poza sporem było, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jako sprzedawca wydała towary i wystawiła L.

K. fakturę VAT numer (...) płatną w formie przelewu pieniężnego z odroczonym terminem płatności (k. 2 – 5, k. 10, k. 54). Nie było sporu co do tego, że z ceny sprzedaży wskazanej na fakturze VAT numer (...) L. K. jako kupujący uregulował jedynie jej część (k. 2 – 5, k. 44 – 49, k. 14). Bezsporne było, że do zapłaty pozostała część ceny sprzedaży w kwocie 3.863,57 zł (k. 2 – 5, k. 44 – 49, k. 14). Poza sporem było, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością naliczyła odsetki w kwocie 941,53 zł i wystawiła notę odsetkową numer (...) wskazując sposób i podstawę obliczenia odsetek (k. 2 – 5, k. 14). Nie było sporu co do tego, że nastąpiło to w związku ze spełnianiem z opóźnieniem przez L. K. świadczeń w postaci zapłaty cen sprzedaży także z tytułu innych umów sprzedaży zawartych z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (k. 2 – 5, k. 13, k. 14, k. 42 – 50, k. 51 – 56). Bezsporne było, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością skierowała do L. K. wezwanie do dobrowolnego spełnienia pozostałej części świadczenia z tytułu zawartych umów sprzedaży (k. 2 – 5, k. 15 – 16, k. 17, k. 37 – 38, k. 60 – 61).

Sąd Rejonowy w Tarnowie ustalił ponadto następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością została zarejestrowana w rejestrze przedsiębiorców. Prowadziła działalność gospodarczą m. in. w zakresie sprzedaży hurtowej materiałów budowlanych.

Dowód: wydruk informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS z dnia 15 kwietnia 2015 r. – k. 9 – 11.

L. K. prowadził działalność gospodarczą m. in. w zakresie wykonywania instalacji wodno – kanalizacyjnych, ciepłych, gazowych i klimatyzacyjnych.

Dowód: wydruk z (...) z dnia 15 kwietnia 2015 r. – k. 12.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jako sprzedawca zawarła z L. K. jako kupującym szereg umów sprzedaży materiałów budowlanych służących do instalowania wentylacji.

Dowód: odpis faktury VAT numer (...) z dnia 12 maja 2014 r. – k. 51 – 52; odpis faktury VAT numer (...) z dnia 26 maja 2014 r. – k. 53; odpis faktury VAT numer (...) z dnia 25 czerwca 2014 r. – k. 13, k. 54; odpis faktury VAT numer (...) z dnia 30 czerwca 2014 r. – k. 55; odpis faktury VAT numer (...) z dnia 09 września 2014 r. – k. 56.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w związku ze sprzedażą towarów L. K. wystawiła w dniu 12 maja 2014 r. fakturę VAT numer (...) na kwotę 17.261,52 zł z terminem płatności określonym na dzień 11 czerwca 2014 r.

Dowód: odpis faktury VAT numer (...) z dnia 12 maja 2014 r. – k. 51 – 52.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jako sprzedawca materiałów budowlanych wystawiła L. K. w dniu 26 maja 2014 r. fakturę VAT numer (...) na kwotę 1.541,68 zł z terminem płatności określonym na dzień 25 czerwca 2014 r.

Dowód: odpis faktury VAT numer (...) z dnia 26 maja 2014 r. – k. 53.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w wyniku zawarcia z L. K. kolejnej umowy sprzedaży wystawiła w dniu 25 czerwca 2014 r. fakturę VAT numer (...) na kwotę 11.457,62 zł z terminem płatności określonym na dzień 25 lipca 2014 r.

Dowód: odpisy faktury VAT numer (...) z dnia 25 czerwca 2014 r. – k. 13, k. 54.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w związku ze sprzedażą towarów L. K. wystawiła w dniu 30 czerwca 2014 r. kolejną fakturę VAT numer (...) na kwotę 44,76 zł z terminem płatności określonym na dzień 30 lipca 2014 r.

Dowód: odpis faktury VAT numer (...) z dnia 30 czerwca 2014 r. – k. 55.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w związku ze sprzedażą towarów L. K. wystawiła w dniu 09 września 2014 r. fakturę VAT numer (...) na kwotę 557,99 zł z terminem płatności określonym na dzień 24 października 2014 r.

Dowód: odpis faktury VAT numer (...) z dnia 09 września 2014 r. – k. 56.

W dniu 25 czerwca 2014 r. L. K. zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością gotówką kwotę 10.000,00 zł. W treści pokwitowania zapłaty wskazano numer faktury VAT (...) jako dokument obejmujący cenę, na poczet zapłaty której kwota ta ulec winna zaliczeniu.

Dowód: odpis pokwitowania numer (...) – (...)/(...) z dnia 25 czerwca 2014 r. – k. 50.

W dniu 04 sierpnia 2014 r. L. K. zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 5.000,00 zł. W treści przelewu kupujący nie wskazał konkretnego dokumentu, w związku z wystawieniem którego przez sprzedawcę nastąpiła zapłata tej kwoty.

Dowód: wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 04 sierpnia 2014 r. przelewu pieniężnego – k. 42.

W dniu 18 września 2014 r. L. K. wpłacił na rachunek bankowy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością dalszą kwotę, tj. 1.500,00 zł. W treści przelewu kupujący nie wskazał konkretnego dokumentu, w związku z wystawieniem którego przez sprzedawcę nastąpiła zapłata tej kwoty.

Dowód: wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 18 września 2014 r. przelewu pieniężnego – k. 43.

W dniu 06 października 2014 r. L. K. wpłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 3.000,00 zł. W treści przelewu kupujący nie wskazał konkretnego dokumentu, w związku z wystawieniem którego przez sprzedawcę nastąpiła zapłata tej kwoty.

Dowód: wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 06 października 2014 r. przelewu pieniężnego – k. 44.

W dniu 20 października 2014 r. L. K. zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością po raz kolejny kwotę 3.000,00 zł. W treści przelewu kupujący nie wskazał konkretnego dokumentu, w związku z wystawieniem którego przez sprzedawcę nastąpiła zapłata tej kwoty.

Dowód: wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 20 października 2014 r. przelewu pieniężnego – k. 45.

W dniu 09 grudnia 2014 r. L. K. uiszczył na rachunek bankowy (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 1.500,00 zł. W treści przelewu kupujący nie wskazał konkretnego dokumentu, w związku z wystawieniem którego przez sprzedawcę nastąpiła zapłata tej kwoty.

Dowód: wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 09 grudnia 2014 r. przelewu pieniężnego – k. 46.

L. K. zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 1.000,00 zł, co nastąpiło w dniu 07 stycznia 2015 r. W treści przelewu kupujący nie wskazał konkretnego dokumentu, w związku z wystawieniem którego przez sprzedawcę nastąpiła zapłata tej kwoty.

Dowód: wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 07 stycznia 2015 r. przelewu pieniężnego – k. 47.

Po raz kolejny kwotę 1.000,00 zł L. K. zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w dniu 10 lutego 2015 r. W treści przelewu kupujący nie wskazał konkretnego dokumentu, w związku z wystawieniem którego przez sprzedawcę nastąpiła zapłata tej kwoty.

Dowód: wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 10 lutego 2015 r. przelewu pieniężnego – k. 48.

L. K. zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością kolejną kwotę 1.000,00 zł. W treści przelewu kupujący nie wskazał konkretnego dokumentu, w związku z wystawieniem którego przez sprzedawcę nastąpiła zapłata tej kwoty.

Dowód: wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 11 marca 2015 r. przelewu pieniężnego – k. 49.

Strony zgodnie przyznały, że L. K. nie uregulował w całości swoich zobowiązań pieniężnych wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przed wniesieniem pozwu przez sprzedawcę o zapłatę kwoty 5.108,05 zł (k. 2 – 5, k. 13, k. 14, k. 42 – 50, k. 37 – 38, k. 51 – 56, k. 60 – 61).

Sąd ustalił, że w dniu 07 kwietnia 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wystawiła notę odsetkową numer (...), w której wyliczyła odsetki w związku z zapłatą po terminach zapłaty cen sprzedaży objętych fakturami VAT numer (...) z dnia 12 maja 2014 r., numer (...) z dnia 26 maja 2014 r., numer (...) z dnia 25 czerwca 2014 r., numer (...) z dnia 30 czerwca 2014 r. oraz numer (...) z dnia 09 września 2014 r.

Na poczet ceny zapłaty w kwocie 17.261,52 zł (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zaliczyła wpłaty kwot 10.000,00 zł (która to wpłata nastąpiła w dniu 25 czerwca 2014 r.), 5.000,00 zł (której wpłata nastąpiła w dniu 04 sierpnia 2014 r.), 1.500,00 zł (której wpłata nastąpiła w dniu 18 września 2014 r.) oraz 761,52 zł (z kwoty 3.000,00 zł, której wpłata nastąpiła w dniu 06 października 2014 r.).

Na poczet ceny zapłaty kwocie 1.541,68 zł (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zaliczyła część wpłaty z kwoty 3.000,00 zł, której zapłata nastąpiła w dniu 06 października 2014 r.

Kwotę 696,80 zł pozostałą z wpłaty w dniu 06 października 2014 r. kwoty 3.000,00 zł (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zaliczyła na poczet zapłaty ceny w kwocie 11.457,62 zł. Ponadto na poczet zapłaty ceny w kwocie 11.457,62 zł sprzedawca zaliczył wpłaty kwot 3.000,00 zł (która to wpłata nastąpiła w dniu 20 października 2014 r.), kwotę 897,25 zł (z kwoty 1.500,00 zł, której wpłata nastąpiła w dniu 09 grudnia 2014 r.), 1.000,00 zł (która to wpłata nastąpiła w dniu 07 stycznia 2015 r.), 1.000,00 zł (która to wpłata nastąpiła w dniu 10 lutego 2015 r.) oraz 1.000,00 zł (która to wpłata nastąpiła w dniu 11 marca 2015 r.).

Na poczet zapłaty cen w kwotach 44,76 zł i 557,99 zł (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zaliczyła część wpłaty z kwoty 1.500,00 zł (której wpłata nastąpiła w dniu 09 grudnia 2014 r.).

W wyniku wpłat dokonanych przez kupującego do zapłaty pozostała część ceny sprzedaży w kwocie 3.863,57 zł z ogólnej sumy 11.457,62 zł objętej fakturą VAT numer (...) z dnia 25 czerwca 2014 r.

Dowód: odpisy faktury VAT numer (...) z dnia 25 czerwca 2014 r. – k. 13, k. 54; odpis noty odsetkowej numer (...) z dnia 07 kwietnia 2015 r. – k. 14; wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 06 października 2014 r. przelewu pieniężnego – k. 44; wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 20 października 2014 r. przelewu pieniężnego – k. 45; wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 09 grudnia 2014 r. przelewu pieniężnego – k. 46; wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 07 stycznia 2015 r. przelewu pieniężnego – k. 47; wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 10 lutego 2015 r. przelewu pieniężnego – k. 48; wydruk potwierdzenia wykonania w dniu 11 marca 2015 r. przelewu pieniężnego – k. 49.

Ponadto na skutek zapłaty przez L. K. cen sprzedaży w częściach i po terminach zapłaty wynikających z faktur VAT numer (...), w tym również (...), (...) i (...)/ (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością naliczyła odsetki ustawowe w tym również w związku z zapłatą po terminie płatności części ceny sprzedaży objętej fakturą VAT numer (...). Suma odsetek została wyliczona na dzień 07 kwietnia 2015 r. i odpowiadała łącznie kwocie 941,53 zł.

Dowód: odpis noty odsetkowej numer (...) z dnia 07 kwietnia 2015 r. – k. 14.

Pismem z dnia 07 kwietnia 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wezwała L. K. do zapłaty w terminie do dnia 13 kwietnia 2015 r. sumy 4.805,10 zł w tym kwoty 3.863,57 zł wynikającej z wystawionej faktury VAT numer (...) z dnia 25 czerwca 2014 r. oraz kwoty 941,53 zł wynikającej z noty odsetkowej numer (...) z dnia 07 kwietnia 2015 r.

Dowód: odpis pisma z dnia 07 kwietnia 2015 r. – k. 15 – 16.

Wezwanie do zapłaty dostało wysłane na adres L. K. w dniu 07 kwietnia 2015 r.

Dowód: odpis strony z książki nadawczej – k. 17.

Strony zgodne były co do tego, że w dniu 22 kwietnia 2015 r. L. K. zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 4.130,57 zł (k. 25 – 26 verte, k. 29 – 30, k. 37 – 38).

Sąd ustalił, że dokonując wpłaty w kwocie 4.130,57 zł L. K. nie wskazał w żaden sposób, jak należało dokonać zaliczenia tej kwoty.

Dowód: wydruk wyciągu numer (...) za okres od dnia 01 kwietnia 2015 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r. – k. 29 – 30.

Powyższy stan faktyczny sprawy został uznany w części za bezsporny na podstawie art. 229. k.p.c.

Strony zgodnie przyznały, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością skierowała do L. K. wezwanie do dobrowolnego spełnienia pozostałej części świadczenia z tytułu zawartych umów sprzedaży. Strony zgodne były co do tego, że L. K. nie uregulował w całości swoich zobowiązań pieniężnych wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przed wniesieniem pozwu przez sprzedawcę o zapłatę kwoty 5.108,05 zł. Strony zgodnie przyznały, że w dniu 22 kwietnia 2015 r. L. K. zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 4.130,57 zł.

Okoliczności powyższe zostały przytoczone przez obydwie strony w pozwie i w sprzeciwie od nakazu zapłaty bądź też w dalszych pismach procesowych strony powodowej i pozwanego. Jako że przyznanie powołanych okoliczności wynikających z oświadczeń obu stron nie budziło w świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego wątpliwości, okoliczności te zostały uznane za prawdziwe. Dlatego też, zważywszy na zasadę wyrażoną w art. 229. k.p.c., fakty te sąd uznał rzeczywiście zaistniałe.

Powyższy stan faktyczny sprawy został uznany w części za bezsporny na podstawie art. 230. k.p.c.

Otóż bezsporne było pomiędzy stronami to, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła z L. K. umowę sprzedaży materiałów do montażu wentylacji. Poza sporem było, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jako sprzedawca wydała towary i wystawiła L. K. fakturę VAT numer (...) płatną przelewem z odroczonym terminem płatności. Nie było sporu co do tego, że z ceny sprzedaży wskazanej na fakturze VAT numer (...) L. K. jako kupujący uregulował jedynie jej część. Bezsporne było, że do zapłaty pozostała część ceny sprzedaży w kwocie 3.863,57 zł. Poza sporem było, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością naliczyła również odsetki w kwocie 941,53 zł i wystawiła notę odsetkową numer (...) wskazując sposób i podstawę obliczenia odsetek. Nie było sporu co do tego, że nastąpiło to w związku ze spełnianiem z opóźnieniem przez L. K. świadczeń w postaci zapłaty cen sprzedaży także z tytułu innych umów sprzedaży zawartych z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością.

Okoliczności powyższe zostały przytoczone przez stronę powodową w pozwie oraz piśmie procesowym stanowiącym odpowiedź na sprzeciw od nakazu zapłaty. Jako że przyznanie powołanych okoliczności wynikających z oświadczeń obu stron zawartych w pozwie i w sprzeciwie od nakazu zapłaty oraz w kolejnych pismach procesowych obu stron a także w kontekście zapłaty przez pozwanego już po wniesieniu pozwu kwoty 4.130,57 zł nie budziło w świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego wątpliwości, okoliczności te zostały uznane za prawdziwe. Dlatego też, zważywszy na zasadę wyrażoną

w art. 230. k.p.c., fakty te sąd uznał za udowodnione.

Rekonstrukcji stanu faktycznego sąd dokonał w części na podstawie dokumentów oraz odpisów dokumentów jak i wydruków zgromadzonych w toku postępowania dowodowego. Sąd nie dopatrywał się uchybień w ich treści oraz formie.

Dowody tak z dokumentów prywatnych jak i z odpisów dokumentów prywatnych oraz z wydruków sąd uznał w całości za autentyczne i wiarygodne. Żadna ze stron ich nie kwestionowała, tak pod względem poprawności formalnej jak i materialnej. Nie ujawniły się też jakiegokolwiek okoliczności podważające moc dowodową tych dokumentów, które należałoby brać pod uwagę z urzędu. Domniemania, z których korzystają dokumenty urzędowe jak i prywatne [autentyczności i złożenia zawartego w nim oświadczenia przez osobę, która podpisała dokument prywatny (vide: T. Ereciński, „Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze. Część druga. Postępowanie zabezpieczające. Tom 1”, wydanie 2, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2007 r., pod red. T. Erecińskiego, s. 576, teza 11 do art. 245, s. 590, teza 1 do art. 253)], pozostały niewzruszone. Dokumenty prywatne stanowiły dowód tego, że osoby, które je podpisały, złożyły oświadczenia zawarte w dokumentach (art. 245. k.p.c. w zw. z art. 233. § 1. k.p.c.).

Na marginesie jedynie należało stwierdzić, że sama treść odpisu noty odsetkowej wskazywała, że nota odsetkowa została sporządzona w sposób czytelny i przejrzysty pod względem wyliczenia należnych odsetek oraz źródeł, z których roszczenia uboczne w postaci odsetek powstały. Mógł zatem odpis noty odsetkowej przedstawiony przez stronę powodową stanowić podstawę do rozstrzygnięcia sporu a w szczególności do wyliczenia łącznej sumy należnych odsetek. Jak bowiem wynikało z orzecznictwa sądów powszechnych, które sąd orzekający podzielił, „nota odsetkowa służy dokumentowaniu transakcji, dla której nie przewidziano odrębnego formularza; dotyczy żądania zapłaty odsetek w postaci konkretnej już kwoty. Prawidłowo wystawiona zawiera tabelę – schemat wyliczenia tej kwoty poprzez wskazanie takich pozycji, jak: data i numer faktury, suma z faktury, termin płatności, data zapłaty, opóźnienie (zwłoka) w dniach, suma odsetek. Wierzyciel nie ma obowiązku wysyłania dłużnikowi noty odsetkowej, by mógł on żądać odsetek od ceny każdej partii sprzedanych towarów – do tego bowiem wystarcza doręczenie dłużnikowi faktur; taki natomiast wymóg zaistniałby gdyby wierzyciel zażądał odsetek naliczonych za dany okres i dochodziłby ich obok należności głównej odpowiadającej cenie sprzedanych towarów” (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 18 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa 958/12, nie publ., LEX nr 1286668).

Sąd postanowił pominąć dowód z przesłuchania za stronę powodową osób wchodzących w skład organów uprawnionych do jej reprezentowania oraz z przesłuchania pozwanego, gdyż zgłoszone pozostałe środki dowodowe pozwoliły w wystarczającym stopniu wyjaśnić fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 299. k.p.c. w zw. z art. 227. k.p.c.).

III

Sąd Rejonowy w Tarnowie zważył, co następuje:

Powództwo w zakresie, w jakim zostało zmienione, okazało się zasadne w części, przy czym w tej części, w jakiej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością cofnęła pozew, postępowanie należało umorzyć, natomiast w zakresie, w którym zmodyfikowane powództwo dotyczyło żądania zasądzenia odsetek wyliczonych w kwocie przekraczającej sumę 686,38 zł, tj. w zakresie kwoty 255,15 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia 16 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz w zakresie kwoty 41,03 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia 23 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty należało je oddalić.

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wystąpiła z żądaniem zasądzenia od pozwanego L. K. na swoją rzecz kwoty 5.108,05 zł na podstawie art. 535. § 1. k.c. oraz art. 471. k.c., art. 476. k.c. i art. 477. § 1. k.c. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 1.244,48 zł od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 16 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,

- 3.863,57 zł od dnia 16 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty

w oparciu o art. 481. § 1. i § 2. zd. I. k.c. oraz art. 482. § 1. k.c. jak i art. 359. § 1. i § 2. k.c.

Następnie w związku z wpłatą przez pozwanego już po wniesieniu pozwu kwoty 4.130,57 zł strona powodowa zmieniła żądanie pozwu w ten sposób, że cofnęła powództwo o zapłatę kwoty 4.130,57 zł żądając w zamian zasądzenia kwoty 41,03 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 41,03 zł od dnia 23 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty i kwoty 941,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 941,53 zł od dnia 16 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty.

Zgodnie z art. 535. § 1. k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Stosownie do brzmienia art. 471. k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Po myśli art. 476. k.c. dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Nie dotyczy to wypadku, gdy opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Stosownie do treści art. 477. § 1. k.c. w razie zwłoki dłużnika wierzyciel może żądać, niezależnie od wykonania zobowiązania, naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki.

Odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu (art. 359. § 1. k.c.).

Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe (art. 359. § 2. k.c.).

Po myśli art. 481. § 1. k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (art. 481. § 2. zd. I. k.p.c.).

Norma art. 535. § 1. k.c. zawiera regulację statuującą umowę sprzedaży, określa elementy przedmiotowo istotne (essentialia negotii) umowy sprzedaży oraz zasadnicze obowiązki stron umowy sprzedaży. Stosownie do brzmienia tego przepisu umowa sprzedaży pozostaje umową konsensualną, tj. dochodzi do skutku w wyniku osiągnięcia porozumienia przez kontrahentów, jest umową dwustronnie zobowiązującą, odpłatną oraz wzajemną, gdyż świadczenie jednej strony umowy sprzedaży ma stanowić ekwiwalent świadczenia drugiej strony.

Podstawowymi obowiązkami sprzedawcy wynikającymi z umowy sprzedaży jest przeniesienie przez sprzedawcę na kupującego własności sprzedawanej rzeczy i jej wydanie kupującemu natomiast na kupującym ciąży obowiązek odebrania sprzedanej rzeczy i zapłaty umówionej ceny. Obowiązki te statuowane zostały w przepisie art. 535. § 1. k.c.

Na podstawie poczynionych ustaleń faktycznych należało stwierdzić, że pomiędzy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością a L. K. doszło do zawarcia umów zawierających elementy przedmiotowo istotne właściwe dla umowy sprzedaży, w wyniku których strona powodowa zobowiązała się sprzedać pozwanemu towary w postaci materiałów budowlanych służących do instalowania wentylacji zaś L. K. zobowiązał się do zapłaty cen sprzedaży.

W wyniku zawartych umów strona powodowa w całości wykonała swe obowiązki, tj. przeniosła na kupującego własność sprzedanych rzeczy i wydała mu ruchomości, czego nie można było powiedzieć o pozwanym. Umowa obligowała pozwanego do zapłaty ceny za sprzedany mu towar. L. K. do dnia wniesienia pozwu nie uczynił jednak zadość w sposób należyty swemu podstawowemu obowiązkowi. O ile bowiem sprzedawca wywiązał się ze swych

obowiązków w całości, to kupujący nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku, tj. nie zapłacił całej ceny za część sprzedanych mu i dostarczonych towarów a ponadto ceny zapłaty z tytułu zawarcia innych umów sprzedaży uiszczal po terminach zapłaty. L. K. zobowiązania swego należycie zatem nie wykonał, gdyż w chwili wniesienia pozwu nie zapłacił w całości należności wynikających z jednej faktury VAT w kwocie 3.863,57 zł oraz nie spełnił swego świadczenia w postaci zapłaty odsetek ustawowych od kwot wskazanych w poszczególnych fakturach VAT wobec braku zapłaty cen sprzedaży w terminach wskazanych na fakturach VAT.

Nie spełniając aż do dnia wniesienia pozwu świadczenia w postaci zapłaty części ceny za sprzedany i dostarczony towar, pozwany sprzeniewierzył się nie tylko obowiązkowi kupującego sformułowanemu w art. 535. § 1. k.c., tj. polegającemu na zapłacie umówionej ceny, ale i zasadzie leżącej u podwalin prawa zobowiązań, zgodnie z którą pacta sunt servanda. Skoro bowiem pozwany zdecydował się zawrzeć umowę, w ramach której kupił towary, a rezultat umowy został osiągnięty, tj. zostały mu one dostarczone i wydane przez stronę powodową, to obowiązany był również do spełnienia swego wzajemnego świadczenia, polegającego na zapłacie sprzedawcy umówionej ceny. Inne rozwiązanie w postaci braku spełnienia świadczenia z tytułu zawartych przez pozwanego umów sprzedaży doprowadziłoby do zdestabilizowania pewności obrotu. Usankcjonowanie takiego stanu rzeczy spowodowałoby trudne do przyjęcia konsekwencje. Brak przy tym dowodu, aby strona powodowa zamierzała zwolnić pozwanego z długu, skoro nie tylko wzywała go do zapłaty, ale wskazywała również wysokość jego zobowiązania, ostatecznie zaś wystąpiła ze stosownym powództwem. O tym natomiast, że występujący z pozwem podmiot legitymowany był do dochodzenia zapłaty ceny za sprzedaż towaru, przekonywała treść art. 535. § 1. k.c. L. K. nie uczynił przy tym użytku z żadnego z uprawnień z tytułu umów sprzedaży, z których skorzystanie pozwoliłyby uznać, że nie popadł w zwłokę ze spełnieniem swego świadczenia. W szczególności nie podniósł żadnych zaistniałych w rzeczywistości zarzutów względem uprawnienia sprzedawcy, które uzasadnić mogłyby powstrzymanie się przez kupującego z zapłatą ceny, czy też zapłatę ceny z uchybieniem umownego terminu.

Zważywszy przy tym na zaoferowane przez strony i przeprowadzone dowody należało przy tym stwierdzić, iż okoliczności uzasadniających w jakikolwiek sposób uchybienie terminowi zapłaty z tytułu zawartych umów sprzedaży pozwany nie wykazał zaś „reguła dotycząca ciężaru dowodu nie może być rozumiana w ten sposób, że zawsze, bez względu na okoliczności sprawy, spoczywa on na stronie powodowej. Jeżeli strona powodowa udowodniła fakty przemawiające za zasadnością powództwa, to na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscpecji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa” (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 kwietnia 1982 r., sygn. akt I CR 79/82, nie publ., LEX nr 8416). Jeżeli zatem (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przedstawiła środki dowodowe w postaci odpisów dokumentów prywatnych, których treść uzasadniała roszczenie, to L. K. powinien przynajmniej podważyć prawdziwość wniosków wynikających z odpisów tych dokumentów przedstawionych w toku postępowania przez stronę powodową, co spowodowałoby, iż ciężar dowodu znów spocząłby na stronie powodowej zgodnie z treścią art. 6. k.c.

Zarzut pozwanego co do oddalenia powództwa nie mógł zostać uwzględniony i doprowadzić do oddalenia powództwa w całości. Okoliczności podnoszone w sprzeciwie, były całkowicie chybione, gdyż wiarygodności wynikające z faktur VAT, a będące podstawą powództwa w niniejszej sprawie, zostały przez pozwanego zaspokojone niemal w całości za wyjątkiem części odsetek ustawowych naliczonych od nieterminowo zapłaconych uprzednio cen sprzedaży. Nie ulegało bowiem wątpliwości, że L. K. spełnił pozostałe do zrealizowania swoje świadczenie w dniu 22 kwietnia 2015 r. a zatem już po dniu wytoczenia powództwa, co nastąpiło w dniu 16 kwietnia 2015 r. W dniu 22 kwietnia 2015 r. pozwany zapłacił na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością sumę odpowiadającą całej pozostałej do zapłaty kwoty wynikającej z faktury VAT numer (...) oraz kwotę częściowo odpowiadającą naliczonym przez stronę powodową odsetek ustawowych z tytułu nieterminowo zapłaconych cen sprzedaży z pozostałych faktur VAT.

Przytoczony wyżej in extenso przepis art. 471. k.c. normuje zasadę odpowiedzialności dłużnika z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania zwanej odpowiedzialnością kontraktową. Odpowiedzialność statutowana art. 471. k.c. uzależniona została od zaistnienia kumulatywnie kilku przesłanek a mianowicie niewykonania zobowiązania bądź też nienależytego wykonania zobowiązania, szkody powstałej w wyniku niewykonania bądź też

nienależytego wykonania zobowiązania, związku przyczynowego pomiędzy niewykonaniem bądź też nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą oraz winy dłużnika.

Ciężar udowodnienia zaistnienia trzech spośród czterech przesłanek odpowiedzialności powszechnie zwanej kontraktową spoczywa na wierzycielu. Nawet jednak ich udowodnienie nie gwarantuje definitywnego przypisania odpowiedzialności dłużnika z tego tytułu. Po stronie dłużnika bowiem zgodnie z brzmieniem części końcowej art. 471. k.c. (verba legis art. 471. in fine k.c.: „...chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi”) istnieje możliwość egzoneracji, tj. wykazania, że nie ponosi on odpowiedzialności za niewykonanie bądź też nienależyte wykonanie zobowiązania w szczególności poprzez przedstawienie okoliczności, z których wynikać będzie, że niewykonanie bądź też nienależyte wykonanie zobowiązania było następstwem sytuacji, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Fakt braku zapłaty przez L. K. aż do dnia wniesienia pozwu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością środków pieniężnych w wysokości odpowiadającej całej pozostałej do zapłaty ceny sprzedaży z faktury VAT numer (...) z dnia 25 czerwca 2014 r. objętej żądaniem pozwu jak i fakt braku zapłaty przez (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością środków pieniężnych tytułem cen sprzedaży w terminach wynikających z pozostałych umów sprzedaży zawartych przez strony i z poszczególnych faktur VAT wystawianych w związku ze sprzedażą materiałów budowlanych doprowadził do konkluzji, że kupujący popadł względem sprzedawcy w zwłokę w wykonaniu zobowiązania z umowy sprzedaży zawartej z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością a potwierdzonej fakturą VAT numer (...). Co więcej pozwany regularnie popadał w zwłokę w wykonaniu zobowiązań z pozostałych umów sprzedaży zawartych z powodową spółką. Wniosek taki nakazywało przyjąć brzmienie art. 471. k.c. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie otrzymała środków pieniężnych od L. K. w takiej wysokości, w jakiej została ustalona cena zgodnie z umową sprzedaży i w fakturze VAT numer (...) jak i w takiej wysokości i w takich terminach, jak wynikało to z wystawionych z tytułu zawarcia pozostałych umów sprzedaży faktur VAT. Część ceny sprzedaży stwierdzonej fakturą VAT numer (...) nie została zapłacona aż do dnia wniesienia pozwu nie licząc zapłaty, która nastąpiła już po wniesieniu pozwu. Jeśli zatem pomimo istnienia umowy sprzedaży i obowiązku kupującego zapłaty umówionej ceny, kupujący takiej ceny nie płaci w odpowiedniej kwocie i terminie, to jako dłużnik sprzedawcy z tego tytułu popada co najmniej w opóźnienie i powoduje powstanie szkody w mieniu sprzedawcy, którego majątek nie powiększa się na skutek braku fizycznego uzyskania środków pieniężnych w odpowiedniej wysokości. Nienależytym wykonaniem zobowiązania pozostawał zatem sam stan zwłoki L. K. w wykonaniu zobowiązania z zawartych umów sprzedaży sprowadzający się do zapłaty w całości ceny jak i do zapłaty cen sprzedaży w terminach wynikających z umów sprzedaży zawartych z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością. Dłużnik zaś dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela, przy czym nie dotyczy to wypadku, gdy opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 476. k.c.). Okoliczność ta zaś oznaczała, że dłużnik nie wykonał zobowiązania w tej części z przyczyn leżących po jego stronie, zaś wniosek taki nakazywała przyjąć treść art. 471. k.c. w zw. z art. 476. k.c. Domniemania prawne statutowane powołanymi przepisami art. 471. k.c. i art. 476. k.c. obciążały dłużnika oraz nakazywały przyjąć, że nie dotrzymując terminu zapłaty pozostawał w zwłoce nie zaś w opóźnieniu.

Zważywszy na ustalony stan faktyczny i powyższe rozważania a także brzmienie art. 477. § 1. k.c. w zw. z art. 535. § 1. k.c. pozostawało stwierdzić, że stosownie do treści art. 477. § 1. k.c. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością mogła zasadnie domagać się względem L. K. wykonania zobowiązania z umów sprzedaży. Uprawnienie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania przez kupującego sprowadzało się zatem do możliwości żądania wykonania przez L. K. umów sprzedaży poprzez zapłatę nieuiszczonej dotychczas ceny jak i do możliwości żądania naprawienia szkody z tytułu zwłoki poprzez zapłatę odsetek ustawowych.

Co do rozstrzygnięcia o żądaniu zasądzenia odsetek wyliczonych od należności głównej objętej pierwotnym żądaniem pozwu, to stwierdzić należało, że zobowiązanie kupującego do zapłacenia umówionej ceny było zobowiązaniem terminowym. Obowiązek zapłaty ceny powstał bowiem w chwili określonej zgodnie z treścią umowy sprzedaży i faktury VAT jako terminy płatności. Terminy spełnienia takiego świadczenia zostały zatem oznaczone przez czynność prawną statutowaną przepisem art. 535. § 1. k.c. W przedmiotowym przypadku kwoty należne tytułem ceny sprzedaży

towarów, winny zostać wypłacone w terminach wynikających z umowy sprzedaży i treści faktur VAT. Strona powodowa zażądała zasądzenia odsetek od roszczenia objętego żądaniem pozwu, czyli od kwot zaległych tytułem ceny. Skoro zatem zapłata należności wynikających ze wszystkich faktur nastąpiła już w toku procesu, to strona powodowa cofnęła powództwo o zapłatę kwoty 4.130,57 zł, żądając zasądzenia łącznie kwoty 982,56 zł z czego 41,03 zł tytułem pozostałej części ceny sprzedaży wskazanej na fakturze VAT numer (...) oraz 941,53 zł tytułem odsetek ustawowych naliczonych z tytułu nieterminowej spłaty należności głównej (na którą złożyły się należności wynikające z pozostałych wystawionych przez stronę powodową faktur VAT), od dnia wymagalności poszczególnych faktur VAT do dnia zapłaty należności głównej, co następowało w terminach i kwotach wskazanych zarówno w odpisie noty odsetkowej jak i wydrukach potwierdzeń wykonania przelewów pieniężnych, przy czym kwotę 941,53 zł złożyły się skapitalizowane przez stronę powodową odsetki od dnia wymagalności kwot z poszczególnych faktur do dnia ich rzeczywistej zapłaty. Strona powodowa zażądała zatem zasądzenia z tego tytułu w miejsce pierwotnego żądania pozwu kwoty 982,56 zł, na którą to złożyły się m. in. należności wynikające z pięciu faktur VAT w postaci odsetek liczonych od dni następujących po dniach wskazanych jako terminy zapłaty do dni odpowiadających datom zapłaty włącznie, a więc do dnia spełnienia świadczenia wynikającego z faktur numer (...), a zatem za okresy, które zostały także wskazane w odpisie noty odsetkowej. W tym bowiem zakresie, w jakim zapłata ceny sprzedaży następowała po terminie, strona powodowa jako sprzedawca była władna doprowadzić do kapitalizacji odsetek.

Dokonywanie wpłat przez stronę pozwaną w toku procesu doprowadziło jedynie do tego, że odsetki od wpłaconych kwot tytułem należności głównej uzyskały samodzielny byt prawny i mogły być dochodzone jedynie za zamknięty okres czasu, tj. od pierwszego dnia po dacie zapłaty do dnia rzeczywistej zapłaty włącznie (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 13 maja 2013 r., sygn. akt I ACa 407/13, nie publ., LEX nr 1386289). Ponadto takie działanie strony pozwanej wymusiło niejako na stronie powodowej odpowiednio cofnięcie powództwa w całości w zakresie żądania głównego oraz odpowiednie modyfikacje w zakresie żądania zasądzenia odsetek albowiem, jeżeli powód po spełnieniu świadczenia przez pozwanego po doręczeniu pozwu nie cofnąłby pozwu, sąd oddaliłby wówczas powództwo. Sąd Najwyższy wskazał, iż w przypadku gdy pozwany zaspokoił roszczenia powoda w toku procesu i jeżeli powód nie cofnie wówczas pozwu, w więc nie dojdzie do umorzenia postępowania, to w dalszym ciągu istnieje żądanie rozpoznania sprawy i orzeczenia o przedstawionym sporze. Samo zaspokojenie roszczenia bez cofnięcia pozwu wywołuje skutki materialnoprawne, prowadzące do oddalenia powództwa z powodu jego bezzasadności i nie zachodzi tutaj przeszkoda w merytorycznym rozpoznaniu sprawy. Skoro zatem strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 28 września 2015 r. cofnęła powództwo w zakresie spełnionego przez pozwanego świadczenia, nie mogło dojść do oddalenia powództwa i przegrania sprawy przez powodową spółkę (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 r., sygn. akt III CZP 119/13, publ. OSNC 2015 r., nr 1, poz. 1). Dodatkowo w orzecznictwie wskazano się, że cofnięcie pozwu traktowane jest zasadniczo jako przegranie sprawy. Wyjątek od tej zasady zachodzi wówczas, gdy cofnięcie to wywołane było zaspokojeniem roszczenia powoda w toku procesu (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2003 r., sygn. akt I ACz 6/03, publ. OSA 2003 r., nr 9, poz. 40).

Oznaczało to, że w razie gdy powód cofnął pozew, ponieważ pozwany zaspokoił jego roszczenie w toku procesu, powód nie ma obowiązku zwrotu pozwanemu kosztów procesu. Podobnie wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Białymstoku (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 30 listopada 1995 r., sygn. akt I ACz 366/95, publ. OSA 1996 r., nr 7 – 8, poz. 34), podnosząc, że jeżeli pozwany, pomimo wcześniejszych wezwań go do spełnienia świadczenia, spełnia je dopiero po wytoczeniu powództwa, to z reguły uznać należy, że dał on w ten sposób powód do wytoczenia sprawy i zgodnie z odpowiednio stosowaną zasadą słuszności z art. 101. k.p.c. powinien ponieść jej koszty także w przypadku umorzenia postępowania na skutek cofnięcia pozwu. W takim przypadku przepis art. 203. § 2. k.p.c. nie będzie miał zastosowania.

Istota kapitalizacji odsetek sprowadza się do połączenia szeregu świadczeń jednostkowych z sumą świadczenia pieniężnego, w stosunku do którego były one ustalone. Odbiera to zobowiązaniu świadczenia odsetek charakter okresowy. Wierzycielowi przysługuje wówczas prawo pobierania odsetek za opóźnienie od sumy zwiększonej o zaległe odsetki (por. L. Stecki „Opóźnienie

w wykonaniu zobowiązań pieniężnych”, Poznań 1970 r., s. 220). Kapitalizacja odsetek polega zatem na wyliczeniu sumy na podstawie znanej stopy procentowej i okresu czasu. Kapitalizacja odsetek występuje też, jako odrębna kategoria prawna, polegająca nie tylko na zsumowaniu, ale i dodaniu jej do kwoty kapitału, a jednocześnie poddaniu skapitalizowanej kwoty oprocentowaniu. Według prawa materialnego kapitalizacja odsetek następuje, gdy strony po powstaniu zaległości zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy lub gdy uczynił to powód w chwili wytoczenia powództwa (vide uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 21 października 1997 r., sygn. akt III ZP 16/97, publ. OSNP 1998 r., nr 7, poz. 204).

Zmodyfikowane powództwo o zapłatę kwoty 982,56 podlegało uwzględnieniu w kwocie 686,38 zł, na którą to kwotę składały się odsetki ustawowe wyliczone zgodnie z żądaniem pozwu i zgodnie z treścią noty odsetkowej, tj. od

- kwoty 17.261,52 zł od dnia 12 czerwca 2014 r. do dnia 25 czerwca 2014 r. włącznie a więc do dnia spełnienia części świadczenia w kwocie 10.000,00 zł, kwoty 7.261,52 zł od dnia 26 czerwca 2014 r. do dnia 04 sierpnia 2014 r. a więc do dnia spełnienia kolejnej części świadczenia w kwocie 5.000,00 zł, od kwoty 2.261,52 zł od dnia 05 sierpnia 2014 r. do dnia 18 września 2014 r. a więc do dnia spełnienia części świadczenia w kwocie 1.500,00 zł i kwoty 761,52 zł od dnia 19 września 2014 r. do dnia 06 października 2014 r. a więc do dnia spełnienia kolejnej części świadczenia w kwocie 3.000,00 zł, z której część została zaliczona na kwotę 761,52 zł (w przypadku faktury VAT numer (...)),
- kwoty 1.541,68 zł od dnia 26 czerwca 2014 r. do dnia 06 października 2014 r. włącznie a więc do dnia spełnienia części świadczenia w kwocie 3.000,00 zł, z której część została zaliczona na kwotę 1.541,68 zł (w przypadku faktury VAT numer (...)),
- kwoty 11.457,62 zł od dnia 26 lipca 2014 r. do dnia 06 października 2014 r. włącznie a więc do dnia spełnienia części świadczenia w kwocie 3.000,00 zł, z której pozostała część w kwocie 696,80 zł została zaliczona na kwotę 11.457,62 zł, kwoty 10.760,82 zł od dnia 07 października 2014 r. do dnia 20 października 2014 r. a więc do dnia spełnienia kolejnej części świadczenia w kwocie 3.000,00 zł, od kwoty 7.760,82 zł od dnia 21 października 2014 r. do dnia 09 grudnia 2014 r. a więc do dnia spełnienia części świadczenia w kwocie 1.500,00 zł (z sumy 1.500,00 zł kwota 897,25 zł została zaliczona na należność z faktury VAT (...), kwota 44,76 została zaliczona na należność z faktury VAT numer (...) a kwota 557,09 została zaliczona na należność z faktury VAT numer (...)), od kwoty 6.863,57 zł od dnia 10 grudnia 2014 r. do dnia 07 stycznia 2015 r. a więc do dnia spełnienia części świadczenia w kwocie 1.000,00 zł, z której część, tj. 897,25 zł uległa zaliczeniu na poczet 7.760,82 zł, od kwoty 5.863,57 zł od dnia 08 stycznia 2015 r. do dnia 10 lutego 2015 r. a więc do dnia spełnienia kolejnej części świadczenia w kwocie 1.000,00 zł, od kwoty 4.863,57 zł od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia 11 marca 2015 r. a więc do dnia spełnienia kolejnej części świadczenia w kwocie 1.000,00 zł (w przypadku faktury VAT numer (...)),
- kwoty 44,76 zł od dnia 31 lipca 2014 r. do dnia 09 grudnia 2014 r. włącznie a więc do dnia spełnienia części świadczenia w kwocie 1.500,00 zł, z której część została zaliczona na kwotę 44,76 zł (w przypadku faktury VAT numer (...)),
- kwoty 557,09 zł od dnia 25 października 2014 r. do dnia 09 grudnia 2014 r. włącznie a więc do dnia spełnienia części świadczenia w kwocie 1.500,00 zł, z której część została zaliczona na kwotę 557,09 zł (w przypadku faktury VAT numer (...))

a zatem w każdym przypadku od dnia następującego po dniu terminu płatności do dnia dokonania zapłaty przez pozwanego, co w sumie dawało kwotę 941,53 zł tytułem odsetek naliczonych w oparciu o kalkulatory odsetkowe dostępne w programach tak Lex jak i Legalis. Do kwoty należało jeszcze doliczyć kwoty 5,08 zł naliczoną przez stronę powodową zgodnie z treścią pisma procesowego z dnia 28 września 2015 r. od kwoty 3.863,57 zł (tj. pozostałej części ceny zapłaty z faktury VAT numer (...)) za czas od dnia 16 kwietnia 2015 r., tj. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty przez dłużnika kwoty 4.130,57 zł oraz kwotę 6,77 zł (zamiast kwoty 302,95 zł wskazanej w piśmie procesowym z dnia 28 września 2015 r.) jako odsetki naliczone od kwoty 3.863,57 zł (tj. pozostałej części ceny zapłaty z faktury VAT numer (...)) za czas od dnia 08 kwietnia 2015 r. czyli następnego dnia po wystawieniu noty odsetkowej do dnia

15 kwietnia 2015 r. włącznie czyli do dnia poprzedzającego dzień, od którego nastąpiło naliczenie od kwoty 3.863,57 zł odsetek w kwocie 5,08 zł wskazanej w piśmie procesowym z dnia 28 września 2015 r. Wbrew bowiem twierdzeniom strony powodowej na strukturę zadłużenia nie mogła składać się w całości kwota 302,95 zł wskazana piśmie z dnia 28 września 2015 r. jako naliczona tytułem odsetek ustawowych od kwoty 3.863,57 zł pozostałej tytułem części ceny sprzedaży. Z kwoty 302,95 zł jej przeważająca część bowiem została już uwzględniona w nocie odsetkowej w ramach kwoty 941,53 zł wyliczonej jako odsetki na dzień 07 kwietnia 2015 r, tj. dzień wystawienia noty odsetkowej. Zamiast kwoty 302,95 zł strona powodowa była uprawniona jedynie do naliczenia odsetek za czas od dnia następnego po wystawieniu noty odsetkowej (08 kwietnia 2015 r. skoro nota była wystawiona w dniu 07 kwietnia 2015 r.) do dnia poprzedzającego kapitalizację odsetek od kwoty 3.863,57 zł zgodnie z treścią pisma strony powodowej z dnia 28 września 2015 r. (tj. 15 kwietnia 2015 r.) skoro za okres od dnia 16 kwietnia 2015 r. do dnia 22 kwietnia 2015 r. strona powodowa skapitalizowała odsetki od kwoty 3.863,57 zł i wskazała je na kwotę 5,08 zł. Uwzględnienie całej kwoty 302,95 zł zgodnie z treścią pisma procesowego strony powodowej z dnia 28 września 2015 r. doprowadziłoby bowiem do wzbogacenia (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością skoro kwota ta zawierała się przecież w kwocie 941,53 zł, w skład której wchodziły odsetki liczone od kwoty objętej fakturą VAT numer (...), co wynikało z treści odpisu noty odsetkowej i zsumowania kwot wskazanych w niej odsetek liczonych od poszczególnych kwot i za poszczególne okresy czasu. Na dzień bowiem wystawienia noty odsetkowej z daty 07 kwietnia 2015 r. odsetki ustawowe wyliczone w związku z należnością objętą fakturą VAT numer (...) i w związku z częściowymi wpłatami na jej poczet wynosiła za okres od dnia 26 lipca 2014 r. do dnia 07 kwietnia 2015 r. 643,08 zł zaś wskazana przez stronę powodową w pozwie jak i w piśmie procesowym z dnia 28 września 2015 r. kwota 302,95 zł zawierała się przecież w kwocie 643,08 zł i obejmowała okres czasu od dnia 26 lipca 2014 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Została przy tym kwota 302,95 zł wyliczona od kwoty 3.863,57 zł tyle że za okres czasu od dnia 26 lipca 2014 r. do dnia 15 kwietnia 2015 r. Tymczasem już w ramach sumy 941,53 zł zawierała się należność w kwocie 643,08 zł tytułem odsetek ustawowych obliczonych m. in. od kwoty 3.863,57 zł naliczonych za okres nieco krótszy bo od dnia 26 lipca 2014 r. do dnia 07 kwietnia 2015 r. Wynikało to wprost z treści odpisu noty odsetkowej

Bezzasadne zatem było żądanie strony powodowej zasądzenia w kwot 41,03 zł jako części rzekomo pozostałej ciągle do zapłaty ceny sprzedaży, która w chwili wniesienia pozwu wynosiła wciąż jeszcze 3.863,57 zł jak i kwoty 255,15 zł tytułem pozostałej do zapłaty należności z tytułu skapitalizowanych odsetek w każdym przypadku wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dni wskazanych w piśmie procesowym z dnia 28 września 2015 r. Struktura długu pozwanego wbrew twierdzeniom strony powodowej zawartym w piśmie z dnia 28 września 2015 r. obejmowała bowiem na dzień wniesienia pozwu kwotę 3.863,57 zł tytułem pozostałej jeszcze części ceny sprzedaży z faktury VAT numer (...) oraz kwotę 941,53 zł tytułem odsetek wyliczonych i skapitalizowanych w związku z nieterminowym świadczeniem przez pozwanego cen zapłaty. Ponadto do kwoty należało doliczyć kwotę 5,08 zł jako powstałą z naliczenia odsetek od kwoty 3.863,57 za dalszym okresie czasu po wniesieniu pozwu a do dnia poprzedzającego wpłatę dokonaną przez pozwanego już po wniesieniu pozwu oraz zamiast kwoty 302,95 zł (której znaczna część zawierała się już w kwocie 643,08 zł wyliczonej i wskazanej w nocie odsetkowej tytułem odsetek ustawowych w związku z brakiem zapłaty w terminie i w całości kwoty 11.457,62 zł z faktury VAT numer (...) za okres od dnia 26 lipca 2014 r. do dnia 07 kwietnia 2015 r. czyli do dnia wystawienia faktury VAT) kwotę 6,77 zł tytułem odsetek ustawowych ale za okres od dnia 08 kwietnia 2015 r. do dnia 15 kwietnia 2015 r. należnych od kwoty 3.863,57 zł. Uwzględniając przy tym wpłatę przez pozwanego kwoty 4.130,57 zł w dniu 22 kwietnia 2015 r. do zapłaty na rzecz strony powodowej pozostała jeszcze kwota 686,38 zł ($3.863,57 + 941,53 + 5,08 + 6,77 = 4.816,95 - 4.130,57 = 686,38$). W pozostałej części, tj. przekraczającej kwotę 686,38 zł zmodyfikowane żądanie pozwu podlegało oddaleniu.

Źródłem roszczenia odsetkowego zgodnie z hipotezą art. 359. § 1. k.c. pozostają czynność prawna, ustawa, orzeczenie sądu jak i decyzja właściwego organu, przy czym o ile wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe (art. 359. § 2. k.c.).

Jako że ceny sprzedaży nie zostały zapłacone w całości, w związku z czym zapłata cen nie nastąpiła w terminach wynikających z umów zawartych przez strony jak i z faktur VAT wystawionych w związku ze sprzedażą i z tego tytułu strona powodowa była uprawniona do uzyskania swego

odszkodowania w postaci kwoty odpowiadającej odsetkom ustawowym obliczonym od cen, które nie zostały zapłacone w terminach zapłaty i za okres od dnia wymagalności do dnia spóźnionego spełnienia świadczenia pieniężnego, toteż sąd uwzględnił przy orzekaniu i zasądził odsetki ustawowe od kwot wskazanych przez stronę powodową zgodnie z żądaniem pozwu. Innej wysokości odsetek z tytułu nieterminowej zapłaty cen sprzedaży strony nie ustaliły.

Rozstrzygnięcie o częściowym umorzeniu postępowania co do kwoty 4.130,57 zł związane było z oświadczeniem strony powodowej dokonaniu zapłaty należności głównej i cofnięciem pozwu przez powodową spółkę.

Strona powodowa cofnęła powództwo o zapłatę kwoty 4.130,57 zł. Z tego też względu postępowanie w tym zakresie należało umorzyć. Zgodnie bowiem z art. 355. § 1. k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub, jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. W myśl art. 203. § 1. k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. W niniejszej sprawie strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 28 września 2015 r. cofnęła powództwo w zakresie kwoty 4.130,57 zł choć nie zrzekła się w tym zakresie roszczenia. Skoro zatem czynność ta dokonana została przed wydaniem wyroku w sprawie a nawet przed rozpoczęciem rozprawy, zgoda pozwanego nie była konieczna. Ponieważ okoliczności sprawy nie wskazały, aby cofnięcie pozwu w części było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, brak było podstaw do uznania, że to oświadczenie strony powodowej było niedopuszczalne w myśl art. 203. § 4. k.p.c. Tym samym częściowe cofnięcie powództwa nastąpiło ze skutkiem prawnym i postępowanie w tym zakresie należało umorzyć na podstawie art. 355. § 1. k.p.c.

Z uwagi na to, że strona powodowa uległa tylko co do nieznacznej części swojego żądania (łącznie w zakresie kwoty 296,18 zł) a sąd częściowo umorzył postępowanie na skutek cofnięcia powództwa przez stronę powodową w następstwie zapłaty przez pozwanego już w toku trwania postępowania przeważającej części świadczeń objętych żądaniem pozwu, zdecydował sąd – postępując w myśl dyrektywy odpowiedzialności za wynik procesu i zasady zwrotu kosztów niezbędnych i celowych – obciążyć stronę pozwaną całością kosztów postępowania.

Na koszty procesu, które w sumie wyniosły 2.648,00 zł, składały się opłata od pozwu w kwocie 250,00 zł (vide: pokwitowanie wpłaty na okładce akt, k. 6) oraz wynagrodzenia profesjonalnych pełnomocników stron określone według stawek minimalnych obliczonych od wartości przedmiotu sprawy, tj. w kwotach po 1.200,00 zł a także koszty opłaty skarbowej od odpisów dokumentów stwierdzających ustanowienie zawodowych pełnomocników procesowych stron w kwotach po 17,00 zł (k. 7 – 8, k. 27 – 28).

Powstania innych kosztów postępowania żadna ze stron nie wykazała i ich zasądzenia nie żądała.

Sąd postanowił obciążyć pozwanego jedynie częścią kosztów procesu zasądzić od niego na rzecz strony powodowej kwotę 717,00 zł jako kwotę związaną z wniesieniem pozwu w postępowaniu upominawczym przez zawodowego pełnomocnika oraz zasądzić od niego tę kwotę tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz strony powodowej. Koszty procesu zasądzone na rzecz strony powodowej obejmowały zatem koszty związane z opłatą od pozwu w postępowaniu upominawczym i zarazem uproszczonym ale w wysokości 100,00 zł oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika strony powodowej określone według stawki minimalnej obliczonej od uwzględnionej wartości przedmiotu sprawy, tj. w kwocie 600,00 zł oraz kwotę 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od odpisu dokumentu pełnomocnictwa procesowego.

Obciążając pozwanego kosztami postępowania kierował się sąd wskazanymi wyżej zasadami zwrotu kosztów procesu dzielając przy tym pogląd Sądu Najwyższego, że „obowiązek zapłacenia kosztów postępowania przez stronę przegrywającą nie jest tylko automatycznym następstwem rozstrzygnięcia sporu na korzyść przeciwnika, lecz uzasadnia ten obowiązek również i wina przegrywającego, polegająca na bezpodstawnym zmuszeniu przeciwnika do stawienia się przed sądem” (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 10 kwietnia 1935 r., sygn. akt C.I. 1814/34, publ. OSP 1936 r., poz. 49; za J. Gudowskim, „Kodeks postępowania cywilnego – tekst, orzecznictwo, piśmiennictwo”, Wydawnictwo

Prawnicze sp. z o.o., Warszawa 1998 r., tom 1, s. 189, teza 3 do art. 98). Trudno przy tym mówić o tym, że częściowe umorzenie postępowania nastąpiło z winy strony powodowej, która wniosła pozew w postępowaniu uproszczonym i że to na niej spoczywał obowiązek poniesienia kosztów postępowania wywołanych wniesieniem pozwu, także w tej części, w jakiej sąd umorzył postępowanie, skoro pozwany już po wniesieniu pozwu zdecydował się zapłacić części świadczeń objętych żądaniem pozwu. Trafnie zaś stwierdził Sąd Najwyższy, że „umorzenie postępowania z art. 361 [355] k.p.c. samo przez się nie jest jednoznaczne z przegraniem sprawy, dlatego też rozstrzygnięcie o kosztach procesu w takim przypadku zależne jest od przyczyny, która spowodowała umorzenie postępowania. Jeżeli przyczyna umorzenia postępowania została zawiniona przez stronę pozwaną, ona będzie zobowiązana do pokrycia kosztów procesu wywołanych umorzeniem postępowania, w przeciwnym zaś przypadku koszty te będzie musiała pokryć strona powodowa” (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 10 marca 1959 r., sygn. akt 3 CZ 37/59, publ. RPEiS 1960 r., nr 3, s. 291; za J. Gudowskim, „Kodeks postępowania cywilnego – tekst, orzecznictwo, piśmiennictwo”, Wydawnictwo Prawnicze sp. z o.o., Warszawa 1998 r., tom 1, s. 191, teza 21 do art. 98).

Co więcej zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego „zaspokojenie przez stronę pozwaną roszczenia w toku procesu należy uznać za jednoznaczne z przegraniem sprawy przez stronę pozwaną; w tym przypadku stronie pozwanej należą się koszty procesu tylko wtedy, gdy nie dała ona powodu do wytoczenia procesu” (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 21 lipca 1951 r., sygn. akt C 593/51, publ. OSN(C) 1952 r., nr 2, poz. 49; za J. Gudowskim, „Kodeks postępowania cywilnego – tekst, orzecznictwo, piśmiennictwo”, Wydawnictwo Prawnicze sp. z o.o., Warszawa 1998 r., tom 1, s. 190, teza 11 do art. 98). Nie miało przy tym znaczenia dla oceny czy zaspokojenie powoda przez pozwanego po wniesieniu pozwu nastąpiło jeszcze przed doręczeniem odpisu pozwu pozwanemu czy też już po doręczeniu odpisu pozwu, w obu bowiem przypadkach pozwanego należało uznać za przegrywającego spór (vide: uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1959 r., sygn. akt IV CZ 37/59, nie publ., LEX nr 1639905; za J. Gudowskim, „Kodeks postępowania cywilnego – tekst, orzecznictwo, piśmiennictwo”, Wydawnictwo Prawnicze sp. z o.o., Warszawa 1998 r., tom 1, s. 191, teza 23 do art. 98).

Zaistniała przy tym przesłanka do zastosowania art. 100. zd. II. k.p.c. skoro sąd stwierdził, że powództwo od początku uzasadnione było w kwocie niższej aniżeli kwota 5.000,00 zł, co znalazło uwzględnienie zarówno przy zasądzeniu opłaty od pozwu jak i kosztów zastępstwa procesowego. Jak bowiem stwierdził Sąd Najwyższy, „jeżeli zachodzą przesłanki w zdaniu drugim art. 100 KPC przewidziane, to sąd wkładając na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów procesu, zasądza od niej na rzecz jej przeciwnika tylko należne koszty procesu, nie zasądza natomiast od przeciwnika tych kosztów, które przy stosunkowym rozdzielaniu należałoby się drugiej stronie. W takim przypadku zatem skarżący zwraca powodowi należne mu w sprawie koszty procesu od uwzględnionej części powództwa, nie może natomiast żądać od powoda kosztów procesu od części oddalonej” (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 października 1969 r., sygn. akt I CR 186/69, publ. Biul. SN 1970 r., nr 8 – 9, poz. 151).

Wyżej wskazane względy zdecydowały o tym, że orzeczono jak w sentencji, uznając powództwo na podstawie art. 535. § 1. k.c. oraz art. 477. § 1. k.c. i art. 476. k.c. w zw. z art. 471. k.c. jak i przy zastosowaniu pozostałych powołanych w uzasadnieniu przepisów za zasadne.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98. § 1. i § 3. k.p.c. w zw. z art. 99. k.p.c. oraz art. 100. zd. II. k.p.c. i w zw. z art. 108. § 1. k.p.c. i art. 109. § 1. k.p.c. jak i na podstawie art. 28. pkt 2) ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 z późn. zm.) oraz w oparciu o § 6. pkt 3) w zw. z § 2. ust. 2. zd. I. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490 z późn. zm.) a także art. 1. ust. 1. pkt 2) ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 783 z późn. zm.).

SSR Michał Bień